

[Landbrugsministeren.]

en afvikling af rationeringen, uden at man samtidig ophæver statstilskuddet. Man kan ikke kombinere de to ting: at beholde statstilskuddet og indføre frit forbrug.

Jeg vil yderligere føje til, at man også må regne med, at det vil koste samfundet penge, hvis forbruget stiger nævneværdigt på disse områder. Jeg skal f. eks. oplyse, at dersom man frigiver smørforbruget og smørforbruget stiger til det forbrug, vi havde før krigen, medens man beholder det samme margarineforbrug som nu, ville det tilsammen ikke give nær så stort et fedtstofforbrug som før krigen, men alligevel ville et sådant øget forbrug af smør komme til at koste os et minus i smørekporten på 100 mill. kr. årlig med de priser, vi nu har. Og hvis der for flæsk og kød sker bare en ringe stigning i forbruget, vil vi tabe millionbeløb i eksportindtægter ved en ophævelse af rationeringen. Dette gælder selvfølgelig kun, sålænge der er godt aftræk på disse varer. Der kan komme den tid, da der ikke er så godt aftræk på dem ude i verden, og så kan det selvfølgelig være af betydning for os at borttage spidsen af eksporten og selv bruge den herhjemme og derigennem måske få lige mange penge for varerne. Men med de gode eksportmuligheder, der er for tiden, med den mangel på disse varer, der hersker ude i verden, vil det koste os store millionbeløb i eksporttab, dersom man ophæver rationeringen og frigiver forbruget af disse varer.

Det ærede medlem hr. Tholstrup udtalte sig imod socialdemokratiets politik på en måde, som giver mig anledning til at sige, at jeg tror, det ville være fordelagtigt, før man gik ind på en diskussion med det ærede medlem, at han satte sig mere ind i grundlaget for de påstande, han fremsætter.

N. Chr. Christensen: Det ærede medlem hr. Aksel Møller har fået den opfattelse af den tale, jeg holdt, at gennemsnitsprisen på eksportvarer var en helligdom for partiet venstre eller i hvert tilfælde for mig i denne sag. Jeg beklager, hvis det ærede medlem har fået den opfattelse, den er i hvert fald ikke rigtig. Det, der for os står som noget, vi var glade for blev opnået for landbruget, var, at vi fik gennemsnittet af eksportprisen, dels fordi den står i et rime-

ligt forhold til fremstillingsprisen, og dels fordi den gav mulighed for produktion, hvad vi — uanset om vi er landbrugsudøvere eller ej — alle må være interesseret i.

For os er gennemsnitsprisen ikke et helligt dogme. Vi ser ikke bort fra, at forholdene i den sølle verden, vi lever i, kan udvikle sig så tåbeligt, at fremstillingsprisen ikke kan opnås; det er der vel heller ingen her i samfundet, der vil være interesseret i. Men det ærede medlem og andre har ikke lov til at lægge ind i mine udtalelser, at gennemsnitsprisen skulle være et dogme for os. Vi understreger, at dette, at vi under den givne situation har fået en pris, der svarer til en anstændig fremstillingspris, er af værdi ikke alene for landbruget, men også af den største værdi for hele samfundet, idet vi derigennem har fået mulighed for en produktion, som alle må være interesseret i finder sted.

I samme forbindelse nævnte ordføreren for retsforbundet, det ærede medlem hr. Tholstrup, at den pris, man kan få i udlandet, selv den laveste, må være acceptabel som hjemmemarkedspris, for ellers ville det efter det ærede medlems opfattelse blive et tilskud til landbruget. Jeg tror ikke, jeg behøver at føje kommentarer hertil; det vil vist være tilstrækkeligt at understrege, at retsforbundets repræsentant ønsker, at de laveste priser, der kan opnås ved afsætning til udlandet, bør være de gældende på hjemmemarkedet. Det er udtryk for den liberalisme, som det ærede medlem er en så strålende repræsentant for.

Må jeg lige gøre en enkelt bemærkning til den højtærede landbrugsminister. Den højtærede minister fremsatte en udtalelse, som i hvert tilfælde jeg meget stærkt beklager. Den højtærede minister tror, at det er umuligt at afvikle kød- og flæskerationeringen med bibeholdelse af tilskudsordningen — således opfattede jeg den højtærede landbrugsministers udtalelse. Det kan dog vist ikke være rigtigt. Hvis det virkelig skulle være tilfældet, ville vi jo, sålænge tilskudsordningerne består, ikke være i stand til at komme af med den rationering, der ikke mindst herinde i hovedstaden føles meget hårdt. Den højtærede landbrugsminister er sikkert ikke ubekendt med, at man i landbruget for tiden har ca. 3 millioner svin, en produktion, der ligger langt over,